

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
 Öt-hatszáz petisórért 5 kr.
 Nagyobb terjedelmű, mint szobát több izbe helyezett, alku szerint a legolcsóbb árárt.
 Bélyegdíj: minden beíratásért külön 30 kr.
 „Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény öt-hatszáz sorra 15 kr.
 Név- vagy bérmentesül beküldött kéziratok nem vettek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adnak vissza.

Előfizetési árak:
 Helyben és postán kúldve:
 Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 2 frt 50 kr.
 Fél évre 5 „ — „ Egy évi szám 10 „
 Előfizetési pénz s minden közlemény: **Pópiacz, Vecsey-ház földszint** a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethető helyben:
 Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Együtt a postahivatalkóknál utján.

Játszunk 21-et!

** Farsang van. Ne csudálkozzék tehát azon senki, hogy mulatságok keres minden ember. — Ki-ki a maga módja szerint.
 A honatyáknak e farsangon kedve jött a 21-et játszani, kiküldvén a 21-es bizottságot, hogy ennek műveleiben időrel-idiore gyönyörködhessenek.
 Derekasan is működik ama bizottság, s mutatványai nem érdektelnek.
 Tizenhárom próbas kormánypártiak a legszabadlebb hurokat pengetik. Sok részben úgy beszélnek, mintha Gyhezenek pár év előtti beszéleit tanulták volna be. Hogy pedig most kifejezték nézetüket érvényesítésének mindedig ellene működték teljes erejükből: azt jól tudjuk, mert arról tanuskodik a mamelukserég naplója.
 Így lón aztán érdekessé a 21-es játék, mert hiszen ha következetességet akarnánk ott felfedezni, akkor az nem volna farsangi vizalom.
 Egyébiránt nincs mit csudálkoznia a dolgozon. A 21-es bizottság tagjai a jobboldalról többnyire oly emberek, akik segítettek — mint kormányférfiak — belevinni az állam szekert abba a sárba, melyből most azt a 21 férfiúnak kellene kihúzni.
 Ok ismerik az utat, melyen ide jutottunk. No de e titkot az avatatlan közönség előtt nem lehet elárulni. Kell tehát szabadelmű színt adni — a jelennek, kárpótlásul a multért.
 Szemeink előtt foly a 21-es játék. Hozzáfogtak a játékhöz a nélkül, hogy tudták volna: mennyi van — a bankban?
 Amny bizonyos, hogy mindnyájan ügyes játékosok. El nem árulnák a világgért, mit rejtegetnek?
 Az a sok jó beszéd a jobboldalról meglepő percre az ember figyelmét, de aztán, ha elgondoljuk, hogy azok az emberek mostani szávaikkal épen ellenkezőleg tesznek: akkor nyilván látjuk, hogy az a szép arcz csak — maszok.
 De nemcsak a jobboldalon látunk ily meglepő fordulokat, hanem az ellenlék soraiban is.
 Tisza Kálmán, a közjogi ellenlék egykori vezére azon nyilatkozatot tette, hogy ő a ma fenálló s létező jogalapon kívánja az állam betegeségét orvosolni. Még ezt talán kilehete jóra magyarázni az elfentartás taktikája szerint. De különösen hat ránk, midőn Tisza Kálmán a gony fegyverét használja azok ellen, kik tőle tanulták meg a mai közjogi alap ostromlását.
 „Mit mondanék, — ugymond Tisza Kálmán, — midőn a család megmentésére összejömmének jó barátai, ha a helyett, hogy arról tanácskoznának, arra módot találnának, hogy megmentsék a tönkrejutástól, esetleg talán az éhenhalástól egyes tagjait, összevesznének a felett, hogy a most még 3, 4 vagy 10 éves gyermeket hogyan fogják nevelni, az apának minő működési kört fognak adni az asszonynak speszt, hogy fogják rendezni? Ez, azt tartom, igen impracticus és elvétett irány lenne. Azért mondok, hogy mi is a jelen alapon próbáljuk meg rendezését pénzügyeinknek.“
 Ez „elvétett irányba“ épen Tisza K. vezértel beájtunk. Ő csepegtette ugy belénk azon hitet, hogy „a közjogi

helyzet megváltoztatására irányuló elvek érvényesítésétől függ a haza boldogsága“ — hogy még most sem tántorodunk el e nézettől, midőn ō már „elvétett irány“nak nevezi azt.
 Ha a tapasztalás nem igazolná, hogy a mai jogalapon csakis tönkrejuthat az ország, akkor tehetnének ezen kísérletet a jobb jövő utának felkeresésére. De az már tény, hogy a mai jogalapon sikerültünk a jelenlegi veszélyes helyzetbe.
 Ha mi csak legkisebb hittel is bírnánk az iránt, hogy a mai jogalapon lehet jól kormányozni az országot: akkor nem kénénk nyílt homlokossal kimondani, hogy feleletre kell vonni azon embereket, kik az ily „egyedül údvőző“ alapon a vész örvényébe sodortak bennünket.
 Ha az alap jó: akkor a kormányférfiak hibásak. De ezt távolról sem akarjuk feltenni. Mert mi azt hisszük, hogy a legnagyobb államférfiak a legbecsületesebb emberek sem tudnának ez alapon jóls az ország érdekeinek megfelelőleg kormányozni.
 Azért akarjuk mi a mai jogalapot megváltoztatás, törvényes uton, a nemzeti önállóság érdekében.
 Ennek — a törvényes időn túl is — fenntartásával földozhatunk talán egyideig, de valódi javítást nem hozhatunk létre, s így nehány év mulva ismét csak — játszanunk kell a 21-et.
 — Az országgyűlési tanügyi bizottság elnökeül Tisza Kálmán lemondása folytán Váradi Gábor választottott.
 — Pancsováról, a „L. C.“ szerint, a főispán tavrati uton értesítette volna a belügyminiszteriumot, hogy az ott folyton nagyobboldó zavargások miatt a helyorség már nem elegendő a rend fenntartására. Ez okból a belügyminiszter megkereste volna a budai főpánarancsot a pancsovai helyorség megszaporítására, s az utóbbi már meg is tette volna a szükséges intézkedéseket.
 — A királyné hétfőn Budapestre érkezett.
 — Bismarck herczeg f. hó 16-án interpelláltott a porosz birodalmi gyűlésen az iránt, hogy 1866-ban, midőn Ausztriával a háboru tartott, Magyarország fölkelést tervezett s német területen magyar légio szervezését enged meg. Az interpelláló Schorlemer képviselő volt. A herczeg következőleg felelt a vádbeszédrre: „Schorlemer képviselő ur vádol engem, hogy 1866-ban a magyar és dalmát erdeket Ausztriától való elkadására szőlőt-tam föl. Ez egyszerűen nem igaz, ha tehetném, ma, míg a nap az égen van, eméi világosabban bizonyítanám be állításá alapatlanságát. Ez a körülmények most azonnal nem engedék meg. Képviselel ur a 66-iki időkből sokat beszél s vádjaira védekezést vár tőlem. Szabad legyen nekem is érveket kéri képviselő urtól, vádjaira. Nagyon furcsa vitakozási rendszert tanult az iskolában: — s neki bizonyára kelendő bizonyításai is élni védekezésé jogosultságának indokolására. Országvilág tudja, hogy jelzett időben itt egy magyar légio alakult ma, hogy hadifoglyokból. Ezt már a háboru kitörésekor ajánlák föl nekem, de én az ajánlatot el nem fogadám, pedig nehéz dolog egy miniszternek oly segélyt, mely a harci szabályok szerint elfogadható, oly fegyverképes állammal szemben mint Ausztria, (mi akkor még nem áltunk próbái) visszautasítani. Ez az ellenség lenézése, kicsinyítése leendett. Nem fogadtam el az ajánlatot, mert még akkor is, mikor csapatunk már felszerelten indult Ausztria ellen, reményem volt a két állam közt a békét helyreállítani s

én az ellenséges apostoli felségnek különféle békeajánlatokat tettem még akkor is, mikor azok általa elfogadása békere vezethettek volna. Én e reményből kifolyólag erélyesen visszautasítottam minden ily ajánlatot s csak akkor, midőn a sadowai útközet alatt Napoleon császár, táviratilag, a harciba való avatkozását helyezé kilátásba, szótlan magához így: „Ne-ked nincs többé jogod, hazádtól a veszély pillanatában bármely segélyt is elvonni, mely harczszatilag meg van engedve, hogy igénybe vétethessék. Franciaország, igaz, akkor kevés katonával rendelkezett, de ha ezek a délmélet rendezleten, de erős csapatokkal egyesülten ellenünk támadnak, minden előnyünket az osztrák területen eszerben kellett volna hagynunk s Berlin védelmére szorítkoznunk. S ekkor nem szerveztem, de a szervezkedést megengedtem a magyar legiónak. Ezt a szükségből eredt védekezés akarta így s tettelem vélem. Mi van ebben lázító? — Bismarck ezután még egyszer felszólítja Schorlemer-t, adatk felmutatására s általanos éjzenés közt zárja be beszédét.
 — A kommune-perok tárgyalásával megbízott haditörvénysekek Franciaországban — mint a legújabb jelentésből kitánik — eddig 49,066 ügyet intéztek el. 24,000 esetben vizsgáltnak nem adottt helyt; 2,300 esetben a vádolt felmentésével, s 13,000 esetben elitéléssel végződött a per. Még 750 ügy van elintézetlenül a vádoltak emlékkülsé következtében; 1100 ügyben pedig a vizsgálat még nincs befejezve. Ezek befejezése még körülbelül 3 hónapot fog igénybe venni. Meggyeztél egyáltal, hogy a kegyelmi bizottságok 6000 fellebbezett ügyben hoztak határozatot; kétezser esetben az elítelt javára s négyezerben ellene.
 — A hitelsorsjegyek közelebbi huzásánál a főyereeményt Albrecht főherczeg nyerte el.

Színügyünk érdekében.

Debreczen, jan. 21.
 (***) A városi jog- s pénzügyi bizottság-nak ülésén szomorú esemény történt színügyünkkel illetoleg.
 Mint tudjuk, sönnyen volt a színház közönségének ügye. Azt hívök, hogy az értelmiség sietni fog a kölcsön megszavazásával. Nem volt semmi kétségünk a felöl, hogy a jog s pénzügyi bizottság, valamint a tanács, kellőképp fogva fel a helyzetet — nem mulaszt el semmi alkalmat, hogy a színügyért áldozatot hozzon. Nem is áldozat lett volna az tullejlonképen, hanem befektetés, melynek jövedelmét csak is a város élvezné. Ennek a kért kölcsönnek pedig biztos alapja ott van a színházban; az eddigi szerzemény biztos fedezetül szolgálta arra, ha soha jobb időt nem emlénkünk is.
 E mostoha éven esett kétségbe a nevezett bizottság. S mit tön? Nem véleményezte a kölcsönöst megszavazandónak, s ez áltai a színügyet kivette a színügyegylet kezébe.
 Feleletesen talán kijelenteni, hogy itt nem a színügyegylet, mint erkölcsi testület érdekeiben akarunk szót emelni, mert hiszen, a színügyegylet érdeke nem más, mint a színház érdeke.
 Ha ama határozat ugy menne keresztül a közgyűlésen, a mint a bizottságban, nagyon nagy — szegénységi bizonyítványt állítana ki magáról Debreczen városa.
 De beszéljünk minden szenvedély nélkül.
 Gondoljuk fel, mily nagyszerű legyen a városnak a színház. Eddigelé még anyagi tekintetben is kifizette magát, a miről tanuskodik mintegy 43.000 frton vett szerelvénye, mely az előadások jövedelméből telt ki. Hát a szellemi haszon? S mennyivel emelte ez a város szellemi s erkölcsi értékét?
 És most, meggondolatlanul robanunk neki a művészet oltárának, azért, mert talán egy mostoha év némi áldozatot kívánt tőlünk!
 Mi lesz annak következménye, ha a város a csupán ügybuzaalomból, oly kitartó lelkesedéssel működő színügyegylet kezéből átveszi a színházat? — Előbb-utóbb magán igazgatóra kell bízni.
 S akkor? — Vajon kinek fog gazdálkodni az a magán ember? Bizonyosan önmagának. Ki áll jót azért, hogy a meglevő díszletek, ruha s könyvtár nem szenvednek-e tetemes kárt, akkor, midőn annak kímélése az illetőnek érdekében nem áll? S mit gondolunk, mily színészekkel fogunk nyerni?
 Látni való, hogy ez ut az, a melyen díszes színházunk tekintélye, mely eddig a nemzeti színházi után első helyen áll a hazában, a végbukás örvénye felé mehet csupán.
 A művészet, a haza szellemi érdeke szent nevében emeljük fel szavunkat, hogy a városi bizottság nemes keblü tagjai ne hozzanak örökségient e legnagyobb magyar városra ama bizottsági vélemény elfogadását által.
 Városunk hatósága pedig ismerje erkölcsi kötelességének ez ügy mielőbbi megoldását.
 A színházi szerződtekedések ideje közeleg. A meglevő jógak a bizonytalan jövő elé nem nézhetnek összedugott kézzel.
 Ha késünk az ügy elintézésével, akkor a késedelem egyenlő lesz azzal, mintha rozsat tennék.
 Vetkezzük le a művészet szent ügye előtt a földhöz ragadt gondolkodást. Tudjunk lelkesülni — eszméért is.
 Mert ha ily dolgokban szükkeblük leszünk: akkor — könnyű belátni, hogy — Debreczen város nem lesz, hanem volt.

A pénz és hitel magas fogalma s hivatása, — a mivltség e nagy hatalma, — a practicus térre alkalmazott ész és moral összemenkődesből kifejlő, illetoleg abban rejlő azon csudászó organismusa, szellemi gépe, mely az összes emberiség minden tulajdonának, szorgalmának értékét képviselve s reprodukálva, azt az emberi akaratot, tettvágnak — egy tollvonással uralható rendelkezése alá bocsátja, hogy a mivltség nemes irányban működésében minden erőt koncentrálai tudjon, ma az önzés, korhelység, immoralitás, bujasság eszköztörpülve féktelekedi, uralja a társadalmi élet irányát, uralja az állami önállóság szabadságát, fejlődését, s csak az absolutismussnak kedvez, — a tiszta fogalom cultusából, érzékványozó vakihet csinált, egész heyrarchiával, melyben főpap a banquier, alsorendű az uszorás, hajhász, tempion a börze és kávéház, hit-alap az arany és ezüst mindeháztó ereje, áldozat a reálvagyon- és érték fogalma.
 A pénz hatalma utáni vagy oly nagy kezd lenni, hogy nagyban fenyegeti a régi eltörölt mysticus és dogmaticus rablást pótoló azon morált, mely az akaratú szabadságszéklet most kristályosodik, a mi pedig kényes dolog, mert ezen moralt nem öri vakihet, ez lelkünk nemes irányának műve, mely önmaga magát nemesíti, közszeri, mint a grémant.
 Fenyegeti nemzeti ösztinte, loagias jellemket, mely pedig nekünk productív kincsünk, vagy ez pótolja.
 Ez fenyegeti, mit említek, realis vagyonnunk beszét, a hivatásunk iránti érelly, de sőt hálóza befelé, hogy ezen hivatástól elvonva kedvünk, az üzérkedés szellemét s embereit ide is áttulésse.
 Ezen pénz, vagy műszóval tükeuralomnak ellent kell állani, kivált nekünk magyaroknak, mert mi sok hajlammal bíruak a fényezésre, könyvelemre — s a húságig búszke nézetekkel s vágyakkal bíruak, s épen ezért a pénz hatalmanak syrenei részére könnyű prédá tárgyai.
 Mennyire vagyunk már is prédái, arra nézve politikai életünk modort említem.
 Mióta parlamentális állam vagyunk, valódi verseny foly a nemzetgazdász, különösen mercantilis és fiánczkapacitás hirneveért.
 Minden fiatal, sőt érettebb koru ember, — ki vagy rajongó, — vagy hü, — midőn az államjogi kérdésen kiparipizta magát, ezen tatonok lovagol a hir és dicőség felé.
 A pengégy államnak, — mit alig tart még rendben egy-két szivobás dogmaticus hitész, társadalmi formában pedig csak azon nagy szükségű, mely minden jó akaratú adadta a közügy vezetőinek egy jobb jövő, egy új társadalmi forma reményében, — valósigas kint kell kiállni ezen tanok tázérről fiatal rajogói, mesterei s üzérjei által a rajta próbált experimentiók által, annyira, hogy ezen nemzetgazdász és fiánczkapacitás működése kezd atok lenni a nemzetre s államra.
 Nem azért, mert tagadni akarnám a nemzetgazdász tanának nagyszerű horderejét, s hogy ennek leginkább ismerete, kivált épen mi helyzetünkben, válságunkban szükséges ne lenne, — hanem azért, mert ezen tan minden thesise csak utmutató az életphilosophia általi meggyözödesére, oly messze vezetvén a náha a philosophiaiba, vagy oly messze utalva, honnan az ábrándok korlátlan regója — egy lépés s hová az, kit ezen tan természetével ellenkezőleg hü tüz, vagy rajongás vezet, — igen könnyen elragadtatják, magával rántva tapasztalást, philosophus meggyözödesést, s a boldogultat akart tárgyat.
 A fiánczkapacitás tan pedig mint a nemzetgazdászati igyekzet, vagy rajongás kész sima szolgálja bir egy oly sublimior részzel, hol az immoralitás és vakmerőség működik, s oly fényes eredményeket mutat fel az önzés számára, hogy erős jellemben, a ki nem ezt tartja czélnek, s meg ne feledeztek feltől hivatásról e részben.
 Igazolomul utalok állodalmi háztartásunk, privát szedőleg vállalkozásaink, banküzleteink némely titokban rejő részletre és a vagyon melletti tehetetlenségünkre, utalok nemzetgazdászati intenciókra, mely szerint parlamentarizmusu óta minő irányokba működünk.
 Birni akarjuk összerű, majdnem aristocraticusan loagias jelleműnkkel s ennek megfelelő állami s társadalmi intézményeivel, de bíni akarunk az amerikai szellem vakmerően könnyen elhatározó, — s a nagy természetben

TÁRCSA.

„VÉSZMADÁR.“

— Regény a tengerészlebből, három kötetben. —
 Irta a „Rockingham“ szerzője.
 Fordította Kompolthy Tivadar.
 Masodik kötet. — IX. rész.
 (52-ik folytatás.)
 Már említök, hogy a tábornagnak leányát illetoleg hü terveit voltak, miket még növelt ama csodálatos, melyben a még majdnem gyermekleány részesült. Nem tudta eltérni, ha nézett maguk a hozzá legközelebb állók és legkedvesebbek is nem oszták. Csak csekély vagyont adhatott leányainak s Herbert sorsosainak barátja nem vala, de mindamellett nagylelkű, nyíltszívű becsületes atya volt, ki gyermekeit nagyon szerette.

Mindezeket s még sok más, mely e szerencsétlen szerelmet akadályozá, a gyöngéd anya aggodalmasan érez. Tudta, hogy az által sok kellemetlenségbe bonyolították, de midzáltal kárhoztatni képes nem vala.
 Teljesen meg vala gyözödvé, hogy Nora atyja akaratával daczolni soha sem fog, de épen oly bizonyos volt abban is, hogy érzéstejles természetűe az atyai hatalomnak ily tárgyban nem ily alkalmazása alatt le fog roskadni. Csak egyetlen grege reménye volt.
 A tábornagnak ama sokféle összeköttetéseket, melyekkel Herbertet gyanúsítá, tőkéletesen ismeri kelle s ama rettenetlen kéletságnak, melynek annyit köszönhetek, örülnie, és bár Nora atyja és kedvesének jellemi oly sok tekintetben elütök voltak, mindazáltal mindketőnek egyenlő regényes bátorsága, egyenlő nemes szíve, tekintetüküli kötelességérzete, mások szolgálatai iránt ugyanazon éles szeme volt, mi bezonyítá, hogy jellemük alapja sokkal hasonlóbb volt egymáshoz, mint felszíne, mit oly sok körülmény vázoltott el.
 Ha a szerencse segít, azzal Darcie tábornagy Herbertnek nagy tekintélyt szerezne, mely nagyon alkalmas öt oly sok összekötte-

téssel kibékíteni, mely nem könnyelmű okokból fejtett, mert a tábornagy szeretete leányát búszke volt reá s nem csekély elismeréssel volt illesse és észbeli tehetsége iránt.
 Nora részéről sem növekedése, sem fogynakozása nem vala észlelhető anyja iránti szokásos bizalmának, ki majdnem istenit, s hogy e tárgy soha sem hozatott elő, csak onuan jött, hogy az ártatlan leány sem saját helyzetét nem fogta fel, sem annak tudatára nem ébredett, hogy a körülmények által hova sodortottott oly hirtelen.
 Most azonban, midőn a koczká már eldóvta volt, és szavát aita, midőn anyjának közvetlen beleegyezésére oly rögtön és váratlanul ki vott téve kedvesének beható kérese által, a vallomásnak a válás előtti estén a földézetén; midőn Herbert mellette állt s komolyan merengve hajtá fejét vállára. Ez mind észbe jutott s meglepetve vette észre, hogy körülötte megváltozott minden.
 Mert az ő szíve is nagy változáson ment keresztül.
 X. rész.
 A válás nagyon szomorú volt.
 A „Vészmadár“-on nem volt senki, ki azt

ne érezte volna, hogy örangyalaitól kell válniok. Áldást kívántak a bucsuzókra, midőn a zászlókkal bevont székekben a hölgyeket egyenkint lebecsáltak a ladiokba, mely őket a „Brillant“-ra volt szállítandó.
 Ha már a hajón levök szomorúak voltak, mit érezhetett szegény Herbert? Mi vigasztalá őt?
 Alkalma volt Norának bevallania szerelmeit; tudta, hogy ez viszont szereti. Bátorsága volt szívét Mrs. Darcie előtt s föltárni s etől megtudta, mily sok nehézségekkel kellend megküdenie szíve választottjáért.
 — Még egy hosszu hó, — sugta a halvány Nora fülebe, midőn ez a hajóról a ladiába ereszkedett — egy hosszu hó fog eltelni addig, míg viszontlátjuk egymást.
 Alighogy a hölgyek a „Brillant“-ra érkeztek, szelő támadt s a fregatte teljes vitorlával délfelé a Cap irányában repült, míg a „Vészmadár“ ellenkező irányban Zaugnebar felé tartott.
 — Szomorú dolog biz az, ily kedves te-remétektől megválni, nemde Herbert, — szólta meg őt a kapitány, midőn a „Brillant“ a láthatár végén volt már — de vigasztalódnunk,

hogy elfogjuk a gaz kalózkot. Hájójuk erősen van fölfegyverkezve s mi a hölgyeknek nem nagy menedéket biztosíthatunk volna elszánt küzdelem alatt.
 Herbert vigasztalódni kezdett s örült Daunton nyilatkozatának.
 — Sir, — felelé Herbert — én azt sejtem, hogy ön, minellyel a kalózhajót elfogjuk, azonnal a Capra tér vissza.
 — Nagyon természetes; mi keresni valónk volna még aztán e rideg tjakon. A ködös idők nem sokára beállanak s nekünk it igen meggyűlna a bajunk, hajónk vezetésével. Hál' istennek, a hölgyek nem lesznek kitëve többé a kalamitásoknak.
 Herbert előtt nagyon fontosoknak tetszetek a kapitány ez érvelése, mert ezek a Capra vezetikd őt. Szerencsével bíztartá magát a jövőben s most, hogy felelje a feledenkötet, egész tüzzel adta magát kötelességei teljesítésének, mik egy tengerészhadnagyi állomással párosulvalk.
 (Folyt. következik.)

leoni az egyh...
Egyik...
Szék...
A 21-es bizottságból.

A tegnapi...
Pechy Tamás...
A 21-es bizottságból.

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

lehet a főispán...
A 21-es bizottságból...
A tegnapi...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

lehet a főispán...
A 21-es bizottságból...
A tegnapi...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

lehet a főispán...
A 21-es bizottságból...
A tegnapi...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

lehet a főispán...
A 21-es bizottságból...
A tegnapi...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

lehet a főispán...
A 21-es bizottságból...
A tegnapi...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

A 21-es bizottságból...
A tegnapi...
Pechy Tamás...

H I R D E T É S E K.

Értesítés.
Alólrott van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy az eddig 6 éven keresztül ipam Barsay Miklós építészszel...

Arverési hirdetés.
A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság...

„HAZA”
életbiztosító- és hitelbank Pesten,
egy új biztosítási módozat állít fel, melynek lényege a következő:

Eladó tetőnád.
A Bajnoki pusztán, a sőtő mellett, 40,000 esemő tetőnád, kisebb és nagyobb mennyiségben, jutányos áron eladó.

Borzus József.
Négy darab debreczeni gőzmalmi részvény eladó. — Értekez-

Hirdetés.
hetni Cserutván 2350. szám alatt a tulajdonossal.

Kiadó lak.
Halvánpuzta elején az 1443. számú ház és egész udvar szabad használatra, pünkösztől kezdve bérbe kiadó.

Arverési hirdetés.
A debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság...

Vetésy Mihály
bíró, végrehajtó,
Debreczenben 1874. évi január hó 14. napján.